

prima instanță: A. Procopișina
instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

nr. 2ra-2375/16

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Corporația de Finanțare Rurală” împotriva lui Cristian Perțu cu privire la
contestarea faptului acceptării succesiunii

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 iunie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” și
menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La 29 iulie 2015 SA „Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Cristian Perțu, persoana cointereseată Primăria
satului Caracușenii Vechi, raionul Briceni cu privire la constatarea faptului
acceptării succesiunii.

În motivarea acțiunii a invocat că în rezultatul abținerii de către judecătorii
Tverdohleb Elena, Comerzan Ghenadie, Caduc Viorica, din cadrul judecătoriei
Briceni, de la examinarea cauzei civile pornite de judecătoria Briceni, la cererea
reclamantului SA „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva pârâților
G.Ț. „Pertu Ion Dumitru”, Pertu Ion, Pertu Iulia, intervenient accesoriu: Intehagro,
Inspectoratul Supravegherii Tehnice de Stat și SRL „Natadim-Auto” privind
transmiterea obiectului gajului, dosarul a fost repartizat spre examinare la
judecătoria Edineț, unde se află la moment pe rol.

Afirmă că în temeiul contractului de împrumut nr. 747/2007 din
24 decembrie 2007, cu termenul final de rambursare 01 septembrie 2012,
SA „Corporația de Finanțare Rurală” a acordat GȚ „Pertu Ion Dumitru” un
împrumut în sumă totală de 150000 lei fiind asigurată rambursarea prin
contractului de gaj nr.747/2007/1 din 25 decembrie 2007, confirmare de

înregistrare a gajului nr. 98501 din 27 decembrie 2007 au fost grevate cu gaj bunuri mobile în sumă totală de 195 000,00 lei.

Sușține că GȚ „Pertu Ion Dumitru” nu și-a onorat obligațiunile contractuale privind rambursarea împrumutului și dobânzilor pentru utilizarea lui și astfel a încălcat prevederile punctelor 3.3.4. și 3.4.1. a contractul de împrumut.

Menționează că potrivit certificatului de deces din 12 mai 2009, Ion Perțu a decedat la 10 mai 2009, ca urmare prin cererea nr. 114 din 03 februarie 2010, SA „Corporația de Finanțare Rurală”, în calitate de creditor al debitorului Ion Perțu a solicitat deschiderea procedurii succesorale.

Subliniază că prin certificatul nr. 78 din 24 septembrie 2011 notarul public Aliona Guzun a informat judecătoria Briceni că la 03 martie 2010 a fost deschis dosarul succesor al nr. 69/341577, dosarul fiind deschis la cererea BC „Victoriabank”, SA, SA „Corporația de Finanțare Rurală” și SA „ProCredit”. Declarație de acceptare a succesiunii de la moștenitorii legali sau testamentari nu a fost depusă, nimeni nu s-a adresat până în prezent, astfel certificat de moștenitor nu a fost eliberat.

Menționează că prin scrisoarea nr. 4 din 22 ianuarie 2015, Primăria satului Caracușenii Vechi a informat judecătoria Briceni că succesorii lui Ion Perțu sunt soția Iulia Perțu, fiul Octavian Perțu, fiul Dumitru Perțu, fiica Veronica Perțu, fiul Cristian Perțu.

Mai indică că ulterior prin scrisoarea nr. 18 din 17 iunie 2015, Primăria Caracușenii Vechi a informat SA „Corporația de Finanțare Rurală” precum că în prezent familia lui Ion Perțu, Iulia Perțu cu copii nu se află pe teritoriul satului Caracușenii Vechi, fiind plecați peste hotare.

Remarcă că după decesul lui Perțu, membri familiei nu s-au adresat notarului pentru a depune declarație de acceptare a succesiunii. Însă, fiul Cristian Perțu a intrat în posesiunea patrimoniului succesor al defunctului, exercitând folosința și posesia asupra terenului și casei.

Mai invocă că faptul intrării fiului Cristian Perțu în posesiunea bunurilor imobile înregistrate pe numele defunctului Ion Perțu, este confirmată prin scrisoarea nr.18 din 17 iunie 2015 eliberată de Primăria Caracușenii Vechi, prin care se menționează că Cristian Perțu achită impozitele pe bunurile imobile care fac parte din averea succesoră. Din aceste împrejurări rezultă că, fiul Cristian Perțu a acceptat întregul patrimoniu succesor rămas după decesul tatălui său Pertu Ion.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. art. 2, 5, 6, 166, art. 239-241 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea faptului acceptării succesiunii de către Pertu Cristian Ion, prin intrarea în posesiunea patrimoniului succesor ce se află în satul Caracușenii Vechi, raionul Briceni, lăsat de tatăl Ion Perțu cu ultimul domiciliu în satul Caracușenii Vechi, raionul Briceni.

Prin încheierea Judecătoriei Briceni din 22 octombrie 2015, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Iulia Perțu, Octavian Perțu, Dumitru Perțu și Veronica Perțu.

În cadrul procesului de examinare la 26 ianuarie 2016 SA „Corporația de Finanțare Rurală” a depus cerere de concretizare prin care a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 350 lei de la Cristian Perțu.

Prin hotărârea Judecătorei Briceni din 06 aprilie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 28 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 09 august 2016, SA „Corporația de Finanțare Rurală” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu emiterea unei decizii prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel, contrar prevederilor art. 117 și art. 130 CPC nu a luat în considerare înscrisurile prin care se probează cu certitudine acceptarea tacită a succesiuni de către Cristian Perțu prin intrarea în posesie de fapt a averii succesoriale.

Remarcă că instanța de apel arbitrar a constatat că recurentul nu a înaintat pretenții față de moștenitori.

Consideră că instanța de apel deși a constatat și reținut ca probe pertinente și concludente scrisorile de răspuns eliberate de notarul Aliona Guzun și Primăria Caracușenii Vechi, r-nul Briceni, nu a aplicat normele juridice materiale cu privire la acceptarea averii succesoriale prin intrarea în posesiunea patrimoniului succesoral de către moștenitori în mod tacit.

Menționează că în conformitate cu art. 373 alin. (1), (2) și (4) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să verifice legalitatea hotărârii.

Afirmă că instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

Remarcă că la examinarea prezentei pricinii civile în fond și în apel, intimatul și intervenienții accesorii nu s-au prezentat la ședințele de judecată, totodată nu au depus referință, sau careva obiecții, nu este cunoscută opinia lor, nu este probat faptul că ei cunosc despre prezentul proces civil.

Consideră că instanța de apel nu a dat apreciere argumentelor din cererea de apel a recurentului, asupra înscrisurilor prezentate de recurent.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 20 iulie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 139), recepționată de către SA „Corporația de Finanțare Rurală” la 22 iulie 2016, (f. d. 143).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 28 iunie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Corporația de Finanțare Rurală” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari